

Felolvasó-színházi előadás

Babits Mihály A második ének című mesedramájával ismerkedtek meg mindazok, akik részt vettek a Kiss Stúdió színház felolvasó-színház sorozatának egy újabb alkalmán, december 8-án.

P. NAGY NOÉMI

A nagyváradi Kiss Stúdió Színház felolvasó-színház sorozatának keretében december 8-án, kedden este Babits Mihály A második ének című mesedramáját adták elő Fazakas Márton Erzsébet, Kiss Török Ildikó, Meleg Vilmos és Varga Vilmos színművészek. Az előadás előtt Molnár Judit magyartanár, közíró tartott bevezetőt. Mint elmondta, Babits ezen műve kevésbé ismert, ennek ellenére a 20. századi magyar irodalom egyik gyöngyszeme. „Arról, hogy ilyen kevesen ismerik ezt a művet, részint maga Babits tehet, hiszen mesedramának írta le, noha ez nem mese, hanem nagyon mély és filozofikus alkotás” – mondta el Molnár Judit. Maga a mű 1911-ben készült, de Babits nem adta ki, végül halála után felesége Török Sophie jelentette meg 1942-ben.

Az igazi értelmiségi

A könyv előszavában felesége részletesen leírta a mesedrá-

Babits Mihály A második ének című mesedramáját adták elő a nagyváradi Kiss Stúdióban kedden este

ma keletkezését és azt is, hogy Babits miért nem akarhatta, hogy megjelenjen: „Ez a négy felvonásos mesedráma 1911-ben készült, de Babits Mihály csak a harmadik felvonást tartotta méltónak arra, hogy nyilvánosság elé bocsássa... Hogy végül, különböző tervei ellenére miért nem adta ki soha e fiatal-

kori szép művét, s miért nem mutatta senkinek, nekem se, ... erre nem tudok magyarázatot mást, minthogy ő csak a Készet és Tökéletest becsülte, s ezt a művét nem tartotta késznek, s így tökéletesnek sem. Ez az egyetlen írása, amit életében nem ismertem meg” – olvasható az előszóban. Molnár Ju-

dit hozzátette, hogy az alkotás központi gondolata olyan, amit egyik hatalom sem vállalt fel, hiszen a mű az igazi értelmiségről szól, aki a saját fejével gondolkodik, nem a máséval. Végezetül elhangzott, hogy Babits nem tartozik a drámaírók közé, összesen négy színpadi művet írt.

RÖVIDEN

□ **Atlantisz-kör.** Az Új Atlantisz-kör idei utolsó összejövetelére december 10-én, csütörtökön kerül sor, 19 órától az Ady Líceumban, ahol az ünnepek közeledtével a karácsony misztériumáról fogunk beszélgetni. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

□ **Karácsonyi koncert.** December 19-én, szombaton 17 órától Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza (a mormonok) karácsonyi koncertet szervez a nagyváradi székhelyén (Pavel utca 26. szám). A belépés ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel várunk!

□ **Szentségimádás.** A nagyváradi egyházmegyében újraéledt örökös szentségimádási nap hagyományának megfelelően december hónap második vasárnapján, 2015. december 13-án Tasnádszántón lesz a híveknek lehetőségük a szentségimádásba bekapcsolódni.

Virrasztás a Székesegyházban

„Béke királynője, könyörögj értünk!” A Boldogságos Szűz Mária 1917-ben történt fatimai jelenésének emlékére 2015. december 11-én, pénteken 18 órakor szentségimádást, majd 20 órakor szentmisét tartanak a nagyváradi római katolikus székesegyházban. A szentmise főcelebránsa és szónoka P. Barta Szabolcs CM lazarista szerzetes.

INTERJÚ SZELÉNYI IVÁN SZOCIOLÓGUSSAL, A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA TAGJÁVAL

„Németországnak évente félmillió menekültre van szüksége”

A közelmúltban a Nagyvárad Egyetemen tartott előadást többek között a vándorlás problémájáról, a posztkommunista kapitalizmusok különböző változatairól Szelényi Iván neves magyarországi szociológus, a Magyar Tudományos Akadémia tagja.

PAP ISTVÁN

– Milyen alkalomból van Nagyváradon?

– A Nagyvárad Egyetem hívott meg előadást tartani két témáról: az egyik téma a posztkommunista kapitalizmusok különböző változatai. A második órában a vándorlás kérdéséről beszélünk, ami most Európában nagyon aktuális téma. Az utolsó állásom a New York Universitynek Abu-Dzabiban (az Egyesült Arab Emírátsok fővárosa – szerk. megj.) létrehozott új egyetemén volt, ahol a Társadalomtudományi Kar alapító dékánja voltam. Ott elkezdett érdekelni a vendégmunkásoknak a problémája. Én nem tartom magam migrációs szakembernek, ugyanakkor nem történetelt meg az, hogy Abu-Dzabiban, ahol a népesség kilencven százaléka bevándorló munkás, ne keltse fel az érdeklődésemet, hogyan bánnak a bangladesi, indiai, pakisztáni bevándorlókkal, mennyire pozitív a tapasztalatuk, és hogy mennyire fenntartható egy ilyen társadalmi modell, ahol a lakosság tíz százaléka úgy mond arisztokrácia, kilencven százaléka pedig munkás.

– Ön szerint milyen hatással van Európára a migránsválság? Azoknak van igazuk, akik esélyt látnak a népvándorlásban, vagy azoknak, akik veszélyként értelmezik ezt a folyamatot Európa jövőjére nézve?

– Itt valóban van egy vita, hogy a menekültválság mennyire hasznos vagy mennyire káros. Az ténynek tűnik, hogy Németországnak évente mintegy félmillió bevándorlóra van szüksége. A német társadalom öregszik, és ahhoz,

hogy a nyugdíjakat kifizessék, szükségük van egy fiatal bevándorló népességre. Ez a népesség, különösen a Szíriából érkező bevándorlók a legtöbb német szakember szerint vonzó tulajdonságokkal rendelkeznek: általában huszonevesek, és jól képzettek. Adataink nincsenek egyébként a menekültek iskolai végzettségéről, de gyakran olvasom, hogy általában jól képzettek, úgyhogy elképzelhető, hogy ez nem is olyan rossz a német gazdaság szempontjából. Vannak közgazdászok, akik ennek ellentmondanak, és azzal érvelnek – és ezt mindenki el is ismeri –, hogy minimum az első két-három évben a menekültek csak gazdasági terhet jelentenek. A kérdés az, hogy a harmadik év után mikor jutnak el odáig, hogy mint adófizetők a költségvetésre már ne terhet, hanem inkább előnyt jelentsenek. Egy másik probléma, hogy a menekültek mennyiben jelentenek terrorista veszélyt. Kilencre becsülik azoknak a számát, akik részt vettek a párizsi akcióban, és azok között, úgy sejtjük, ketten menekültként jöttek be, de ha be is bizonyosodik erről a kettőről, hogy friss menekültek, azért az akciót nem menekültek, és nem is bevándorlók szervezték, hanem francia, belga állampolgárok, akik már Franciaországban vagy Belgiumban születtek.

Befogadóképesség

– Európa képes integrálni azokat a teljesen más kulturális, politikai, vallási közegekből érkező embereket, akik ilyen nagy számban jönnek a kontinensünkre?

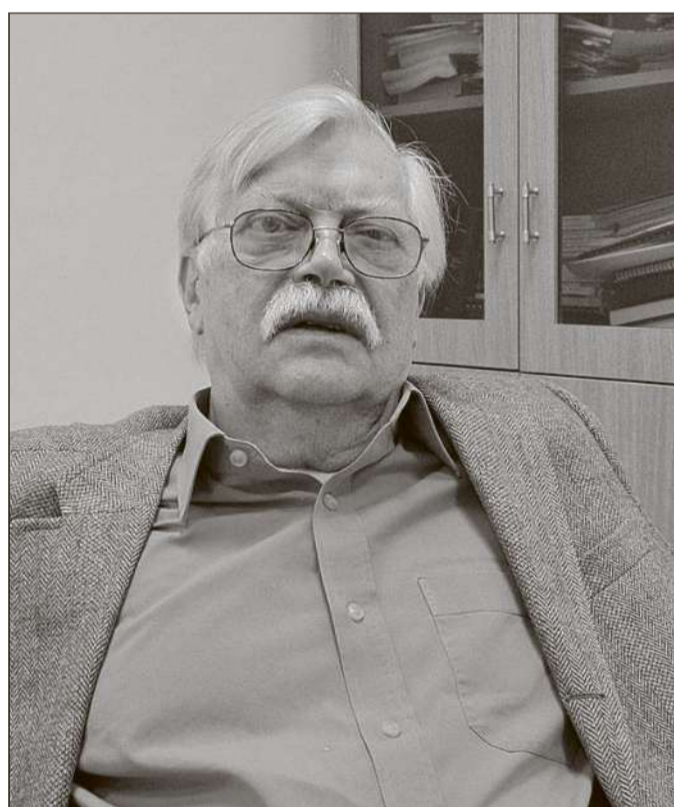
– Erre nagyon nehéz válaszolni. Egyébként nem olyan óriási ez a tömeg,

Az EU népessége 500 millió, tehát egymillió ember egy évben nem olyan nagy tömeg. Persze, ha ez évenként folytatódik, akkor komoly kérdéssé válhat. Sokan beszélnek arról, hogy az iszlám meghódítja Európát, de a kontinens 500 millió lakosából most 19 millió muzulmán, jövőre talán húszmillió lesz, ami messze van a 250 milliótól. De a beilleszkedésük valóban probléma. Németországban nagyon sok siker van a törökök beilleszkedésében, Franciaországban az észak-afrikai muzulmán bevándorlókkal viszont valóban sok gond adódott. Azt gondolom, hogy az országoknak az idegenekkel való kapcsolatában keresendő a probléma oka. Az a gyanúm, hogy Franciaországban vagy Belgiumban nem volt elég a befogadóképessége a társadalomnak, míg például Amerikában, amelyik egy befogadó ország, sokkal inkább integrálódnak az iszlám bevándorlók. Az igaz, hogy az iszlám valóban a vallások tekintetében a modern nyugati civilizációtól a leginkább távol álló vallás.

„Nem kétséges, hogy ebben a közelkeleti polgárháború az, ami a legnagyobb problémát jelenti, ami szinte megoldhatatlannak tűnik.”

SZELÉNYI IVÁN
SZOCIOLÓGUS

– Helyes-e az, hogy egyszerűen beözönljenek a migránsok Európába anélkül, hogy pontosan tudni lehetne, hányan,

Szelényi Iván szociológus, a Magyar Tudományos Akadémia tagja

hol, mikor jönnek? Nem lehetne a bevándorlásnak egy rendezettebb, civilizáltabb módozatát kitalálni?

– Az ideális természetesen az lett volna, hogyha a menekülteket Törökországban, Libanonban és Jordániában szűrik ki, hogy ki a közülük valóban menekült, és van-e közöttük terrorista. Én találkoztam nemrégiben az ENSZ menekültügyében dolgozó szakemberrel, és föltettem neki ezt a kérdést, amire azt a választ kaptam, hogy a világnak ebben a részében ilyen munkát nem lehet végezni. És mivel én az Egyesült Arab Emírségekben éltem öt évig, értem, hogy mire gondol: nagyon nehéz emberjogi szervezetteknek ezekben a rendszerekben tevékenykedni, még az Egyesült Arab Emírsé-

gekben is, pedig az egyértelműen a legtoleránsabb iszlám ország a világon.

Menekültválság

– Mi lesz a szíriai társadalom újjáépítésével, amikor véget ér a háború, ha addigra Európa integrálja a jól képzett szíriai munkaerőt?

– Ezen szerintem érdemes akkor aggódnunk, amikor Szíriában a polgárháborút sikerül befejezni, amitől egyelőre nagyon messze vagyunk. Egyébként a menekültválságot egy-három évre adják Németországban. Ha olyan országból jön valaki, ahol nem nagy a veszély, akkor a menekültügyi vízum csak egy évre szól. A menekült státus ráadásul feltételezi azt, hogy amint a hazájukban a helyzet megjavul, akkor a menekültek visz-

zatérnek oda. Tehát elvileg visszaküldhetik őket, mert a vízum lejártá után új vízumot kell kérniük. Ha van egy munkaadójuk, aki ott akarja tartani őket, akkor a vízumukat átváltják munkavállalói vízumra.

– Miben látja Európa és a világ legnagyobb kihívásait a közeli és a távolabbi jövőben?

– Nem kétséges, hogy ebben a pillanatban a közelkeleti polgárháború az, ami a legnagyobb problémát jelenti, ami szinte megoldhatatlannak tűnik. Jimmy Carter (az Egyesült Államok korábbi elnöke – szerk. megj.) írt erről nemrég egy nagyon jó cikket. Azzal érvelt, hogy csak úgy lehet megoldani a menekültválságot, hogyha az USA, Törökország és Szaúd-Arábia össze tudja egyeztetni a stratégiáját Iránnal és Oroszországgal. Ez szinte megoldhatatlannak tűnő probléma, mert ezeknek a hatalmaknak a csoportokon belül is egymással ellentétes érdekeik vannak, és a két tábornak is egészen más elképzelése van a közelkeleti helyzet rendezéséről. De az biztos, hogyha ezek a csoportok meg tudnának állapodni, és Szíriában a valamivel moderáltabb szunnik nem Aszad ellen harcolnának, illetve Aszad nem a moderáltabb szunnik ellen harcolna, és a törökök nem a kurdok ellen, hanem mindannyian összefognának, és az Iszlám Állam ellen harcolnának, akkor ez utóbbi nagy bajban lenne. Itt a kurdok különösen fontosak, mert az ő katonai képességük a legnagyobb, tulajdonképpen az egyetlen olyan katonai erő az övék, amelyik az Iszlám Állammal szemben komoly katonai sikereket tud elérni.